

Toverlei schiet in de roos met Driestuiveropera

theater/recensie

'De Driestuiveropera' van Brecht/Weill door Theater Toverlei. Muzikale leiding: Lucienne de Valk. Regie: Hans van Hechten. Gezien: 7/6, Opslagloods, Bedrijvenweg, Leiderdorp. Daar nog te zien: 9 en 10/6.

Een echt Brechtiaans sfeertje: niet het rode pluche van een schouwburg, maar een loods die tijdelijk tot theater is omgetoverd. Het past perfect in het leerboekje van Brecht die het leerzame theater dicht bij de mensen wilde brengen. Toverlei viert een jubileum en schiet in de roos met een pracht van een productie. Eigenlijk is het gekkenwerk om als amateurvereniging een veeleisend stuk als de 'Driestuiveropera' te willen doen. Het befaamde muziek-spektakelstuk toont de belevenissen rond de oplichter Mackie Messer.

Ook al rammelt de verhaallijn aan alle kanten, deze bonte liedjesrevue is toch een klassieker geworden – vooral dankzij de muziek. Het voornamelijk uit een blazersensemble bestaande orkest van Toverlei biedt de strijdlustige klank die nodig is. Dat levert een stevige basis op voor de zangers die het soms moeilijk hebben. Kurt Weill heeft nu eenmaal geen gemakkelijke nummers gemaakt. Bij sommige solonummers had men misschien beter zijn toevlucht kunnen nemen tot parlando om de grootste zangtechnische moeilijkheden te vermijden. Nog afgezien van de verstaanbaarheid die vaak in het gedrang komt. In een professio-

nele theateromgeving is dat al een probleem, laat staan in een opslagloods. Toch is het maandenlange repeteren op de zangpartijen niet voor niets geweest: de ensemblestukken vormen de onbetwistbare hoogtepunten. De vertaling van de liedteksten staat overigens op naam van cabaretier Seth Gaaikema die de première van deze productie bijwoonde.

Speel je in een opslagloods, dan kun je dankzij de grote rolluiken voor verrassingseffecten zorgen. Toverlei maakt daar aan het begin en einde van de voorstelling handig gebruik van. Zo komt er een bestelwagen het 'podium' op rijden om Mackie Messer en zijn bruid van spullen te voorzien. Gelukkig past men die truc met mate toe, het effect blijft aldus optimaal en daarmee smaakvol.

De spelerslijst vermeldt eenentwintig namen, nog los van de twaalf orkestleden. Van die hele groep zijn er een paar die vaste rollen spelen. De rest fungeert in diverse rollen als hoeren of bedelaars. Het leidt tot een paar fraaie 'massa'-scènes die bewonderenswaardig soepel verlopen. Ooit was het stuk maatschappijkritisch bedoeld, maar de pure amusementswaarde ervan heeft dat aspect van meet af aan overvleugeld. Toverlei mag dus veel uit de kast halen en hoeft voor overdrijving niet echt bang te zijn. De 'Driestuiveropera' is immers tegen heel wat buitenisigheden bestand. Het spelplezier spat er bij Toverlei van af.

Wijnand Zeilstra

Leidsch Dagblad
2-6-2006